



Якби нас попросили задуматися й назвати кілька на наш погляд найважливіших досягнень нинішньої цивілізації, то що б ми могли відповісти? Хтось сказав би, що це досягнення небувалих висот у рівні технологій. Інша людина вказала б на значні кроки вперед у розвитку медицини, у порівнянні з попередніми сторіччями. Третя назвала б нашим особливим досягненням розвиток політичних та громадських інститутів і, як наслідок, цивільних свобод до такої міри, що в усіх людей з'явилася можливість безперешкодно доносити свої думки, прагнення та погляди до всіх інших, не побоюючись переслідувань з боку держави. Зараз, коли в наше суспільство міцно увійшло телерадіомовлення, час передачі інформації став вражаючим, а широка доступність таких інструментів як Інтернет дала можливість всім бажаючим поділитися з навколишнім світом частинкою свого внутрішнього стану та настрою, явивши його світові за допомогою безлічі тематичних мережевих ресурсів.

Одним з таких засобів вираження своєї думки стало явище соціальних роликів — засобу звернути увагу суспільства на існування і необхідність вирішення певних суспільних або державних проблем. А рівень і доступність сучасних технологій дозволяють зайнятися цією справою не тільки державним і приватним установам, а й творчим колективам молодих людей, небайдужих до проблем, які є в соціумі. Заняття дуже благородне і сьогодні необхідне. Але щоб створити щось абсолютно нове, потрібно спочатку врахувати помилки й накопичений досвід. Наприклад, багато нинішніх соціальних роликів не справляються з тим завданням, які перед ними поставлено. Чому? Та тому що, по суті,

прагнучи показати проблему суспільства, насправді демонструють негативну модель поведінки індивіда. Залишімо мотиви творців роликів осторонь і пориньмо в таємничу й невидиму на перший погляд суть, яка може виявитися на ділі не такою райдужною.

Внутрішній стан людини багато в чому залежить від того, що вона бачить, читає, слухає і знає. А засоби масової інформації, як на спецзамовлення, щодня виливають на людей маси негативної інформації, яка настільки в'їлася й пустила коріння в суспільну свідомість, що її присутність на сторінках газет і в ефірі телерадіомовлення сприймається як норма. Люди настільки звикли до негативу, що навіть перестали звертати на це свою увагу. Адже і страждають від цього не тільки прості глядачі, а й, очевидно, самі люди, відповідальні за наповнення інформаційного ефіру, часом навіть самі того не знаючи і за інерцією приводячи в рух одного разу запущений механізм.

Очевидно, багато робочих груп на телебаченні, приступаючи до створення чергового соціального ролика, покликано змінити світогляд мас, не замислюються про те, що при всіх своїх благих намірах, показують глядачеві по суті те, з чим щодня стикається їх свідомість. Тому, знімаючи свою роботу, вони відображають у ній той самий деструктив, який так хитро й тотально пробрався в думки громадськості.

Як приклад розглянемо один з безлічі роликів, що з'явилися зараз на великих просторах Інтернету. Сюжет такий: молода компанія сидить за столом і випиває. Потім на екрані починають з'являтися похмурі картини майбутнього цих людей, супроводжувані голосом за кадром, що розповідає, в яких муках і при яких обставинах кожен з них загине за свою пристрасть до алкоголю. Уявімо, який настрій залишить по собі такий ролик? У більшості людей виникне або туга, або байдужість. **Начебто й застерегли, зробили добру справу, в чому ж проблема? Де очікуваний ефект?**

А справа в тому, що люди, які створювали цей ролик, барвисто показали тільки суть проблеми і її негативні наслідки, але не запропонували конкретних способів виходу із ситуації. Та чи можливо перемогти негатив негативом? Чи можна уповільнити сніжну лавину, закидавши її сніжками? Люди, що звикли бачити тільки погане, вкотре скажуть: «Ну то й що? З усіма трапляється щось погане, ось і з ними сталося». Побачена сумна картина ще більше введе глядача в пригнічений стан. Не враховано й те, що негативні моменти з такого, покликано вплинути на свідомість у позитивному ключі ролика, відкладуться в глибинах пам'яті і можуть рано чи пізно виявитись в будь-якій ситуації. Ну а чим це обертається, ми з вами знаємо. Звідки не візьмись зіпсується настрій, або невдоволення іншими, або ще щось. А це тягне за собою цілий ланцюжок причинно-наслідкових зв'язків, адже, як відомо, жодна наша дія, жоден вчинок не

проходять безслідно.

Яким же бачиться найбільш сприятливий вихід із ситуації? Насамперед у зміні формату нашого власного мислення. Адже зовнішній світ залежить цілком від того, яким ми його бачимо й уявляємо. Якщо у нас всередині будуть грозові хмари з дощем і градом, то й зовнішній світ відобразить нам наш внутрішній стан в події та ситуації, а якщо всередині світитиме сонечко й дмухатиме теплий лагідний вітерець, то й зовні буде приємно та комфортно. І якщо ми хочемо донести частинку свого внутрішнього тепла до іншої людини, то й робити це слід тепло, зі світлом та любов'ю. Але аж ніяк не залякувати її похмурими прогнозами. Всього цього й так вистачає в повсякденному життєвому пліні.

Соціальні ролики повинні стати тим самим промінчиком світла, тією соломинкою, за яку могла б ухопитися проста людина, що потопає в повсякденній рутині з нав'язаних їй поганих думок. Вона має побачити й зробити для себе висновок, прийняти рішення: Я робитиму добрі вчинки! Я нестиму у світ Світло й Добро! І я вірю в те, що зміню його на краще!

Як було сказано в одній мудрій книзі: «Це добре, що в нас є багаті. Погано те, що досі є бідні». Вважаючи, що проблеми інших людей, яким дісталось в цьому житті менше ніж нам, нас жодним чином не стосуються, міркуючи так, ми допускаємо одну з головних своїх помилок. Наш світ — це наш дім. Один для всіх, загальний. Він єдиний і пов'язаний найтоншими, невидимими для нашого ока нитками людських долі. Чим довше ми залишаємося байдужими до всього, що відбувається під блакитним склепінням нашого даху, тим більше й швидше занепадає наш спільний дім. А чим більше ми зацікавлені в комфорті та затишку в ньому для всіх мешканців, **здійснюючи кожен день благі діяння у своїх думках, словах та вчинках, тим ціннішим стає для нас розуміння його призначення в нашій долі.**

Пам'ятайте, що Добро завжди породжує Добро!

*Дмитро Бойко, м. Донецьк,
учасник Міжнародної громадської організації «ЛАГОДА»*